

30Si77 / 2020
V [redacted] dne 27. března 2020

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel: [redacted]

ID datové schránky pro doručení dokumentů [redacted]

Na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“) Vás žádáme o poskytnutí kopie následujícího rozhodnutí nadepsaného soudu:

Ze spisu vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. **12 C 12/2014**

Konečné rozhodnutí ve věci sp. zn. **12 C 12/2014**, vedené nadepsaným soudem, které nabylo právní moci dne **04.11.2019**.

Prosíme o zaslání požadovaného dokumentu na uvedené ID datové schránky pro doručení dokumentů:

[redacted]

Jsme si vědomi omezení, která vyplývají z příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů. Nicméně vzhledem ke stávající judikatuře vztahující se na poskytování informací žádáme, aby obsah předmětných rozhodnutí nebyl anonymizován ohledně jmen soudců a právních zástupců a obchodních firem účastníků, neboť se jedná o informace, jež nám pomáhají zatřídit získaná rozhodnutí pro judikatorní potřeby. V případě, že je účastníkem řízení fyzická osoba, nepožadujeme údaje v rámci respektování zákona na ochranu osobních údajů, pouze iniciály účastníků.

Současně si dovoluujeme požádat, aby rozhodnutí bylo označeno údajem, kdy nabylo právní moci.

[redacted]

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 14258 / 2020 Ev. číslo: d88ce130-29b0-42c3-9225-5845e964d1df
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 767854337
 Věc: Žádosti o informace

Odesílatel:

ID schránky:

Typ datové schránky:

Osoba:

Adresa:

Dodáno do DS dne: 27.03.2020 12:21:48 Odesláno do DS dne: 27.03.2020 12:21:48
 Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podpis je platný

Podepsal:

Informační systém datových schránek - produkční prostředí

Vystavil:

PostSignum Qualified CA 3

Sériové číslo certifikátu:

5070fd

Platnost:

30.10.2019 - 18.11.2020

Antivirový test:

Proběhl v systému ISDS

Obsah podání:

OK

Elektronický podpis:

Platný

Časové razítko:

Platné (připojeno 27.03.2020 12:21:48)

Certifikát:

Ověřeno na základě CRL z 27.03.2020 11:39:28

Datum a čas autom. ověření:

27.03.2020 12:33:48

Počet podaných příloh:6

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Okresní soud v České Lípě_12C122014.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					
2		Okresní soud v České Lípě_14C3862003.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					
3		Okresní soud v České Lípě_15C3931997.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					
4		Okresní soud v České Lípě_48C1012014.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					
5		Okresní soud v České Lípě_48C3422013.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					
6		Okresní soud v České Lípě_51C1032014.pdf										
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					

Čas ověření příloh:

27.03.2020 12:33:48

Ověření příloh:

ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=spĺňuje	N=nespĺňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 77/2020
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 6. dubna 2020

ŽADATELKA: [REDACTED]

Vážení,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 27.03.2020, Vám v příloze zasilám v anonymizované podobě rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě 12 C 12/2014.

příloha: 1x

S pozdravem

Mgr. Ing. Ivana Šmakalová v. r.
místopředsedkyně soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jarmily Potužákové a soudců JUDr. Barbory Jodasové a Mgr. Ondřeje Matoucha ve věci

žalobkyně:

zastoupená advokátkou JUDr. Kamilou Čechovou
sídlem Pátova 394, 470 01 Česká Lípa

proti
žalovaným:

O vyloučení věci z exekuce, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 12 C 12/2014-388 ze dne 15. 10. 2018

takto:

- I.** Rozsudek okresního soudu se **potvrzuje**.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným, v pořadí třetím rozsudkem okresní soud výrokem I. zamítl žalobu, aby z exekuce vedené u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 9 EXE 4815/2013 (exekuce vedena JUDr. Janou Bémovou, soudní exekutorkou Exekutorského úřadu Česká Lípa, se sídlem Česká Lípa, Hrnčířská 762, pod sp. zn. 4 EX 321/13) byla vyloučena jiná majetková práva žalobkyně, tj. členská práva a povinnosti v družstvu s názvem Okresní stavební bytové družstvo Barvířská 738, Česká Lípa, IČO 00005622. Výrokem II. nepřiznal žádnému z účastníků právo

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Böhmová.

na náhradu nákladů řízení a výrokem III. nepřiznal náhradu nákladů za zastoupení žalobkyně ustanovenou advokátkou České republiky.

2. Okresní soud vyšel ze zjištění z exekučního spisu vedeného Okresním soudem v České Lípě pod sp.zn. 9 EXE 4815/2013, že žalovaní jako oprávnění vedou exekuci proti povinnému [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž podkladovým rozhodnutím je usnesení Okresního soudu v České Lípě č.j. 36 C 63/2013-36, kterým byl schválen smír, na základě něhož se žalovaný [REDAKCE] zavázal zaplatit žalobcům [REDAKCE] částku 43 700 Kč s příslušenstvím. Okresní soud vzhledem k právnímu názoru odvolacího soudu vyjádřenému zrušovacím rozhodnutím č.j. 36 Co 278/2016-168 zaměřil své dokazování na skutečnost, zda ke dni 12. 4. 2006 existovalo soužití manželů [REDAKCE] či nikoliv. Na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že z výpovědí slyšených svědků [REDAKCE] má za prokázané, že tehdejší manžel žalobkyně v letech 2006 – 2010 pobýval v České Lípě, pohyboval se zde, a to i se žalobkyní. Z výpovědi svědka [REDAKCE] je jednoznačné, že v době, kdy byt v [REDAKCE] ulici byl nabízen k podnájmu, [REDAKCE] v této záležitosti se svědkem nejen telefonoval, ale byl s ním také na prohlídce tohoto bytu. O existenci soužití manželů [REDAKCE] v dubnu 2006 a ještě i v následujících letech svědčí i to, že v průběhu roku 2005 i počátkem roku 2006 [REDAKCE] uváděl ve věci sp.zn. 2 T 213/2004 opakovaně jako místo svého pobytu právě adresu Česká Lípa [REDAKCE], kde bydlela také žalobkyně. Na této adrese pak také osobně převzal 14. 12. 2009 usnesení soudu č.j. 2 T 213/2004-842. Tvrzení žalobkyně, že by musela být „bezpochyby nesvéprávná, aby plánovala soužití v manželství nebo jeho úmysl s člověkem, který se musel pro své problémy skrývat před spravedlností v zahraničí“ a také „že společné soužití s bývalým manželem by zcela jistě ohrožovalo její nezletilé děti, což nepřipustila“, shledal okresní soud zcela nevěrohodným vzhledem ke snaze žalobkyně přizpůsobit svá tvrzení nastalé důkazní situaci. Poukázal na to, že v dubnu 2006 měla žalobkyně pouze jedno nezletilé dítě, jednak přestože dle svých slov náhodně otěhotněla a chtěla dítě vychovávat sama, neřešila svoje obavy ze života s manželem skrývajícím se v zahraničí rozvodem dříve, než až v roce 2015. Tvrzení žalobkyně, že manželské soužití manželů [REDAKCE] bylo definitivně ukončeno ještě před rokem 2006, zpochybňuje také to, že v letech 2009 – 2011 zařizoval [REDAKCE] pro žalobkyni v České Lípě opravy jejího vozidla, že ještě v roce 2010 uplatňoval u svého zaměstnavatele daňové zvýhodnění na nezletilé děti účastníků a že v roce 2010 se žalovaným a svědkem [REDAKCE] oslavovali v České Lípě narození [REDAKCE] žalovaných. Tvrzení žalobkyně o tom, že již před převzetím družstevního bytu s manželem nežila a k obnovení soužití v dalších letech nedošlo, hodnotil soud jako účelové, stejně jako předložené kopie čestných prohlášení příbuzných žalobkyně. Okresní soud na základě provedených důkazů uzavřel, že bylo prokázáno, že společné soužití manželů [REDAKCE] ke dni 12. 4. 2006 existovalo, v důsledku toho vznikl i společný nájem manželů k bytu a součástí jejich společného nájmu se stal i členský podíl v OSBD Česká Lípa, který může být exekuván pro výlučný závazek povinného [REDAKCE]. Proto žalobu v této části zamítl. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř. s tím, že žalovaní měli ve věci převažující úspěch, práva na náhradu nákladů řízení se však vzdali. O nákladech řízení ve vztahu ke státu bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 o.s.ř. a § 149 odst. 2 o.s.ř., když s ohledem na převažující úspěch žalovaných nebyly náklady řízení vzniklé hotovými výdaji advokáta a odměnou za zastupování České republiky přiznány.
3. Proti tomuto rozsudku se včas odvolala žalobkyně a navrhla, aby krajský soud rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení, případně aby byl rozsudek změněn a žalobě bylo vyhověno. Žalobkyně namítá, že okresní soud nedospěl ke správným závěrům, poukazuje na správná zjištění okresního soudu, k nimž tento dospěl v minulosti, a to, že dluhy, pro něž je vedena exekuce, jsou výlučnými dluhy povinného, které nikdy nebyly součástí SJM a zároveň, že majetková práva bývalé manželky povinného jsou jejím výlučným majetkem, který nabyla ze svých výlučných prostředků. Následně však okresní soud dospěl k chybnému závěru, že v daném případě je možné na majetek bývalé manželky povinného vést exekuci a tento

názor sdílí i odvolací soud, podle něhož členský podíl netvoří součást SJM jen proto, že došlo k zúžení zákonem stanoveného rozsahu SJM na základě rozsudku soudu. Tato zákonná fikce se však vztahuje pouze na případy, kdy byl majetek součástí SJM a manželé následně mezi sebou SJM zúžili. Tuto fikci však rozhodně nelze aplikovat do budoucna, tedy na majetek nabytý teprve po zúžení či zrušení SJM. Žalobkyně polemizuje s tímto výkladem, který byl opakovaně překonán judikaturou, včetně rozsudku Nejvyššího soudu 20 Cdo 1540/2010, který konstatoval, že fikce se nově na nabytý majetek nevztahuje a tato směřuje pouze k majetku původně patřícímu do SJM. Není proto jasné, proč okresní soud, potažmo odvolací soud nerespektují názory Nejvyššího soudu ve výše uvedeném usnesení. K provedenímu dokazování namítá nepoužitelnost řady důkazů, které byly žalovanými soudem navrženy a předloženy a které navíc nejsou předmětem dokazování ve smyslu usnesení č.j. 36 Co 278/2016-168. Poukazuje na to, že první žalovaný vedl žalobkyni i povinnému [redacted] účetnictví a jako účetní byl vázán povinností mlčenlivosti, přičemž jí není známo, že by prvního žalovaného ona či povinný této povinnosti zprostili. Potvrzení o uplatňování slev na děti u povinného a účetní doklady týkající se oprav vozidla, i potvrzení od zaměstnavatelů jsou tak důkazy v rozporu s povinností mlčenlivosti, navíc neprokazují společné soužití manželů v době pořízení družstevního bytu žalobkyní. Naopak žalobkyně předložila soudu řadu důkazů prokazujících, že ke dni 12. 4. 2006 již s bývalým manželem nevedla společnou domácnost a v tuto dobu neměla ani v úmyslu s ním v manželství žít. Tato tvrzení žalobkyně byla podpořena i předloženými čestnými prohlášeními a dále skutečností, že proti povinnému bylo vedeno trestní řízení jako proti uprchlému, když řada těchto důkazů byla soudem zamítnuta. Žalobkyně po vydání napadeného rozhodnutí znovu nahlédla do trestního spisu sp.zn. 2 T 213/2004 a zjistila, že důkazy provedené okresním soudem, na které se soud odvolává v usnesení v bodě 22 a v bodě 14 odůvodnění, nejsou pravdivé, naopak jsou neúplné, zkreslené a v rozporu s dokumenty založenými v trestním spisu. Ze spisu 2 T 213/2004 je jednoznačně prokázáno, že předvolání k hlavnímu líčení ze dne 17. 5. 2005 a 3. 6. 2005 převzal [redacted] v kanceláři tehdejšího obhájce Mgr. Daniela Muchy, který to Okresnímu soudu v České Lípě písemně potvrdil na č.l. 607 trestního spisu, nepřevzal tedy předvolání k hlavnímu líčení na adrese Česká Lípa, [redacted] ulice. Nesouhlasí ani s interpretací pracovní neschopnosti [redacted] adresa na neschopence je ze zákona adresou, kde se osoba zdržuje v době pracovní neschopnosti, v rozporu s tím je, že v době nemoci neznal místo jeho pobytu ani Okresní soud v České Lípě, ani Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci, ani Policie ČR, přestože v místě trvalého pobytu žalovaného prováděli opakovaně šetření. Pokud v průběhu trestního řízení uváděl [redacted] svoji adresu [redacted], Česká Lípa, jde o adresu uvedenou v evidenci obyvatel jako trvalý pobyt, což však neprokazuje, že na této adrese žil. Žalobkyně rozporuje i další doručenkou ze 14. 12. 2009, resp. její interpretaci okresním soudem. Žalobkyně trvá na tom, že s bývalým manželem nežila od konce roku 2005 a ani to neměla v úmyslu. Pokud jde o výslechy svědků [redacted], tyto nic nového nepřinesly, svědek [redacted] s ní navíc má spor a jeho tvrzení, že v roce 2006 žili ve [redacted] vyvrací předložená pracovní smlouva z 21. 3. 2005, kterou uzavřela s Nemocnicí s poliklinikou v České Lípě na dobu neurčitou. Stejně tak narození [redacted] není důkazem o soužití v manželství a v této souvislosti žalobkyně opakuje svá již dříve uvedená tvrzení o okolnostech, za nichž neplánovaně počala [redacted] Žalobkyně uzavírá, že dokazování nebylo okresním soudem provedeno dostatečně, chybně byl konstatován spis 2 T 213/2004 a důkaz spisem 28 T 1/2001 nebyl okresním soudem proveden vůbec.

4. Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, řízení doplnil vyjádřením prvního žalovaného, rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č.j. 0 Nc 806/2013-10 ze dne 3. 7. 2014, čtením listin ze spisu Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouc sp.zn. 28 T 1/2008 a opětovným přečtením listin ze spisu Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 2 T 213/2004 a poté dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.

5. Soudní řízení bylo zahájeno dne 14. 1. 2014, tedy za účinnosti zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění pozdějších předpisů a krajský soud proto projednal odvolání žalovaného podle občanského soudního řádu ve znění zákona č. 293/2013 Sb.
6. Krajský soud se žalobou v této věci již dvakrát zabýval, v prvním případě byl rozsudek okresního soudu usnesením 36 Co 357/2014-52 k odvolání žalobkyně zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení se závazným právním názorem, že je třeba zkoumat ve smyslu ust. § 143a odst. 4 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., zda žalovaní v době vzniku exekucí nařízenou proti manželu žalobkyně vymáhaného závazku věděli o obsahu smlouvy o zúžení SJM žalobkyně a jejího manžela, přičemž žalobkyně ke svému tvrzení, že obsah smlouvy byl žalovaným znám, nenavrhl důkazy a okresní soud žalobkyni neposkytl potřebné poučení ve smyslu ust. § 118a odst. 3 o.s.ř. Další rozsudek okresního soudu sp. zn. 12 C 12/2014-141 byl rozsudkem odvolacího soudu 36 Co 278/2016-168 z 2. 3. 2017 potvrzen ve výroku I. bod 1, kterým okresní soud vyloučil z exekuce srážky ze mzdy žalobkyně u plátce Nemocnice s poliklinikou v České Lípě a ve výroku I. bod 3, kterým vyloučil z exekuce peněžité částky, na které má nebo bude mít žalobkyně nárok od ██████████ na základě podnájemní smlouvy ze dne 11. 1. 2010 změnil tak, že v této části žalobu zamítl. Ohledně jiných majetkových práv žalobkyně z členských práv a povinností v družstvu s názvem OSBD Barvířská 738, Česká Lípa rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení z důvodu, že okresní soud se důsledně nezabýval charakterem majetkových práv postižených v exekučním řízení, neposuzoval, zda jde o majetková práva společná žalobkyně a povinného či o výlučná práva svědčící pouze žalobkyni s tím, že nelze pominout hmotněprávní úpravu provedenou zákonem č. 40/1964 Sb., § 703 odst. 2 a 3, který je kogentní povahy, je v poměru speciality vůči ustanovení § 143 a následujícího občanského zákoníku, takže se uplatní i tehdy, když manželé dříve uzavřeli dohodu o zúžení jejich společného jmění na věci tvořící obvyklé vybavení domácnosti. Bylo proto zapotřebí zjistit, zda v době, kdy žalobkyni vzniklo právo na uzavření nájemní smlouvy k družstevnímu bytu, spolu manželé ██████████ trvale žili, neboť touto otázkou se okresní soud, mající odlišný právní názor, nezabýval. Dovolání žalobkyně proti rozsudku odvolacího soudu bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR č. j. 20 Cdo 3421/2017-219 ze dne 10. 10. 2017 odmítnuto, když dovolací soud dospěl k závěru, že závěr odvolacího soudu vztahující se k výkladu ustanovení § 703 odst. 2 a 3 občanského zákoníku je v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu, podle níž v případě podílu v bytovém družstvu platí, že společné členství manželů v bytovém družstvu a následně i společný nájem k družstevnímu bytu vzniká ze zákona, jakmile jsou naplněny předpoklady ustanovení § 703 odst. 2 a 3 občanského zákoníku, přičemž vznik, existenci a zánik společného členství i společného nájmu družstevního bytu upravují kogentní ustanovení občanského zákoníku a nelze je smluvně ovlivnit. To platí i pro případ, kdy k zúžení společného jmění manželů došlo před nabytím členství v družstvu na základě smlouvy, kterou dovolatelka uzavřela 12. 4. 2006. Dovolací soud zdůraznil, že společné členství manželů v bytovém družstvu za trvání manželství (žijí-li spolu manželé trvale) tedy vznikne i v případě, kdy dříve došlo k zúžení společného jmění manželů jen na věci tvořící obvyklé vybavení společné domácnosti.
7. Jde o sporné řízení a okresní soud při posuzování nároku žalobkyně vycházel ze zjištěného skutkového stavu, který účastníci svojí aktivitou určili. Vycházel tedy z tvrzení účastníků a jimi navržených důkazů a veškeré důkazy, až na důkaz spisem Krajského soudu v Ostravě - pobočka Olomouc sp. zn. 28 T 1/2008 řádně provedl a dospěl, až na některá zjištění ze spisu Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 2 T 213/2004, jak je níže rozvedeno, ke správným skutkovým zjištěním. Pokud jde o skutková zjištění ze spisu 2 T 213/2004, ztotožňuje se odvolací soud s odvolací námitkou žalobkyně, že tato jsou neúplná, respektive nesprávná potud, že doručenka ze dne 17. 5. 2005 podepsaná ██████████ nebyla této osobě doručována poštou na v ní uvedenou adresu ██████████ Česká Lípa, nýbrž prostřednictvím jeho obhájce Mgr. Daniela Muchy, advokáta, stejně jako doručenka ze dne 3. 6. 2005, o čemž svědčí přípis Mgr. Muchy

založené na čl. 592, respektive 625 trestního spisu. Odvolací soud důkaz trestním spisem Okresního soudu v České Lípě 2 T 213/2004 neopakoval, neboť jde o důkaz listinami a lze jej hodnotit jinak, i když nebyl odvolacím soudem proveden (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu 21 Cdo 2401/08 či 33 Cdo 3661/13).

8. Důkazní řízení bylo krajským soudem doplněno v souladu s ustanovením § 213 odst. 2, 3, 4, 5 o. s. ř. o důkaz rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 0 Nc 806/2013-10 ze dne 3. 7. 2014 založeným v rozvodovém spise manželů [REDAKCE] vedeného u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 15 C 329/2014 (jímž okresní soud sice důkaz provedl, ale z citovaného rozsudku neučinil žádné skutkové zjištění) a z něho zjistil, že [REDAKCE] byla na dobu před a po rozvodu manželství rodičů svěřena do výchovy matce (výrok I.), otcí byla uložena povinnost přispívat na ni s účinností od 1. 12. 2013 a na dobu po rozvodu na výživném částkou 3 000 Kč měsíčně (výrok II.) a výrokem III. bylo stanoveno dlužné výživné za období od 1. 12. 2013 do 30. 6. 2014, které bylo otcí uloženo hradit ve splátkách. Z odůvodnění rozsudku se podává, že soud zjistil zejména ze zprávy kolizního opatrovníka, ale i z výpovědi samotné matky, že rodiče nežijí ve společné domácnosti cca 2 roky a otec od prosince 2013 na výživu [REDAKCE] matce nepřispívá.
9. Z vyjádření žalovaného odvolací soud zjistil, že pro [REDAKCE] prováděl do konce roku 2002 nebo 2003 účetnické práce, vedl jim účetnictví, po této době již [REDAKCE] nepodnikali. Protože stýkali, měl z návštěv u nich informace přímo od pana [REDAKCE] o tom, kde zrovna pracuje, tak si jeho zaměstnavatele zapamatoval. O fakturách za opravy vozidla, které předložil soudu, se dozvěděl přímo od pana [REDAKCE], který jej požádal, vzhledem k tomu, že věděl, že zpracovává účetnictví autoservisu, který faktury vystavil, aby mu je poslal. Nesouviselo to s podnikáním [REDAKCE]. Daňovým poradcem je registrován až od roku 2018.
10. Protože žalobkyně navrhla před okresním soudem provedení důkazu trestním spisem Krajského soudu v Ostravě - pobočka Olomouc sp. zn. 28 T 1/2008 a žalobkyně namítá, že i v důsledku neprovedení tohoto důkazu okresní soud dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, odvolací soud řízení uvedeným spisem doplnil v souladu s ustanovením § 213 odst. 4 a 5 o.s.ř. a z návrhu na vydání evropského zatýkácího rozkazu (č. l. 2085) zjistil, že obviněný [REDAKCE] se nejméně od roku 2004 zdržuje na neznámém místě mimo území České republiky. V místě posledního bydliště v České Lípě nebyl již delší dobu viděn. V létě roku 2006 se ze společného bydliště v [REDAKCE] Česká Lípa odstěhovala i jeho manželka se [REDAKCE]. S manželkou se údajně scházel v době, než opustila bydliště v České Lípě na území Slovenska. Z výše uvedených důvodů je [REDAKCE] od 23. 2. 2007 stíhán jako uprchlý. Z usnesení Okresního soudu v Olomouci č. j. 0 Nt 1326/2007-70 z 20. 11. 2008 bylo zjištěno, že obviněný [REDAKCE] byl vzat do vazby (č.l. 2258). Z protokolu založeného na čl. 2260 sepsaného Okresním soudem v Olomouci 20. 11. 2008 o výslechu obviněného [REDAKCE] soud zjistil, že vypověděl, že „je ženatý, má 2 děti, manželka se jmenuje [REDAKCE] [REDAKCE] bydlí s nimi na uvedené adrese. Ve Španělsku byl zadržen 2. 11. 2008 asi v 1,00 hod., byl tam měsíc a půl, předtím byl měsíc v Čechách, předtím ještě 2 měsíce ve Španělsku. Do Španělska jezdí asi 2 roky. Ve Španělsku se zdržuje od roku 2006, mezitím byl 3× až 4× v České republice, zdržoval se zde asi měsíc až dva. Ve Španělsku pracoval bez povolení, měl tam pak pronajatý apartmán, manželka s dětmi tam za ním jezdila pravidelně. Manželka s dětmi jej naposledy navštívila ve Španělsku těsně před jeho zadržením na letišti, dne 2. 11. 2008 odlétala z Barachasu do Prahy. O vzetí do vazby žádal uvědomit žalobkyni“. Ze stížnosti obviněného [REDAKCE] [REDAKCE] proti usnesení o vzetí do vazby na čl. 2263 soud zjistil, že nikdy netajil soudu, že se zdržuje ve Španělsku, kde si vydělával na to, aby mohl žít svoji rodinu. V cizině se zdržoval výlučně z pracovních důvodů tak, aby živil svoji rodinu. Z protokolu o hlavním líčení na čl. 2308 z výpovědi obžalovaného [REDAKCE] soud zjistil, že je veden na Úřadu práce v České Lípě, od 1. 4. 2009 by měl nastoupit v Brně. Podporu nepobírá, protože v posledních dvou letech neměl výdělků v České republice, v současné době jej živí manželka. Z emailu odeslaného z adresy

založeného na č.l. 2513 a 2512 soud zjistil, že „žalobkyně jako manželka omlouvá k hlavnímu líčení, které má proběhnout zítra v 8:00 hodin, z důvodu zdravotních problémů manžela, který má již od července potíže s opakovanými záněty, kdy byl již 2× hospitalizován. V pondělí 7. 12. 2009 byl na kontrole u ošetřujícího lékaře, byla mu doporučena další byt vyšetření, která měla proběhnout 9. 12. 2009, tato však byla na žádost manžela přesunuta na jiný termín. Manželův stav se však zhoršil a byla nucena jej odvézt na pohotovost, a byl poté okamžitě hospitalizován v Nemocnici v České Lípě na oddělení interny s uvedením telefonního čísla na internu, lůžkovou část. Proto žádá o odročení hlavního líčení“. Z lékařské zprávy vystavené Medica Sever s.r.o. 11. 12. 2009 soud zjistil, že pacient byl vyšetřován od 8. 12. 2009 a následně hospitalizován na interním oddělení do 10. 12. 2009. Z č. l. 2602 z vyjádření k odvolání státní zástupkyně soud zjistil, že v místě trvalého bydliště bydlí více než 8 let a od roku 2003 se zdržoval v zahraničí a tam i pracoval. Není pravdou, že by se z místa trvalého bydliště v České republice odstěhovala jeho manželka. Z výpovědi svědkyně založené na č.l. 2656 při hlavním líčení dne 12. 5. 2011 soud zjistil, že s manželem jsou od roku 1989, je vdaná, žije v České Lípě, tam Manžel od roku 2004 žil v Německu, tam také pobýval, v té době nebyli ve společné domácnosti, bylo to z důvodu, že pracoval mimo. Mají spolu děti, komunikují, co se týče jich, v současné době žijí ve společné domácnosti. Když se obžalovaný vrátil z ciziny, vrátil se k ní do společné domácnosti. Z omluvy založené na č.l. 3086 spisu zasláné z emailové adresy a 3088 soud zjistil, že žalobkyně „omluvila z hlavního líčení, které se má konat 26. 9. 2009 v 9:00 hodin svého manžela z důvodu, že v noci z 23. 9. na 24. 9. 2012 měl dopravní nehodu poblíž Barcelony a je hospitalizován v nemocnici. Tuto informaci se dověděla dnes v dopoledních hodinách“.

11. Podle § 262a odst. 1 občanského soudního řádu ve znění účinném do 30. 6. 2015 lze výkon rozhodnutí na majetek patřící do společného jmění manželů naříditi také tehdy, jde-li o vydobytí závazku, který vznikl za trvání manželství jen jednomu z manželů. Za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela se pro účely nařízení výkonu rozhodnutí považuje také majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl smlouvou zúžen stanovený rozsah společného jmění manželů, nebo že byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství. Podle odst. 3 výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy nebo jiného příjmu manžela povinného, příkázáním pohledávky manžela povinného z účtu u peněžního ústavu, příkázáním jiné peněžité pohledávky manžela povinného nebo postižením jiných majetkových práv manžela povinného lze naříditi tehdy, jde-li o vydobytí závazku, který patří do společného jmění manželů. Ustanovení hlavy druhé a třetí se použije přiměřeně.
12. Obdobně podle § 42 odst. 1 exekučního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2013 lze exekuci na majetek patřící do společného jmění manželů vést také tehdy, jde-li o vymáhání závazku, který vznikl za trvání manželství jen jednomu z manželů. Za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela se pro účely exekuce považuje také majetek, který netvoří součást společného jmění jen proto, že byl smlouvou zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů nebo že by smlouvou byl vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství.
13. Podle § 267 odst. 1 o.s.ř. ve znění účinném do 30. 6. 2015 právo k majetku, které nepřipouští výkon rozhodnutí lze uplatnit vůči oprávněnému návrhem na vyloučení majetku z výkonu rozhodnutí v řízení podle třetí části tohoto zákona. Podle odst. 2 tohoto ustanovení obdobně se postupuje podle odst. 1 byl-li nařízeným výkonem rozhodnutí (exekucí) postižen majetek, který patří do společného jmění manželů nebo se pro účely nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce) považuje za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela, ale vymáhanou pohledávku nelze z tohoto majetku uspokojit.
14. Podle § 703 odst. 1 občanského zákoníku, jestliže se za trvání manželství manželé nebo jeden z nich stanou nájemci bytu, vznikne společný nájem bytu manželů. Dle odst. 2 vznikne-li jen jednomu z manželů za trvání manželství právo na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu,

vznikne se společným nájmem bytu manželů i společné členství manželů v družstvu; z tohoto členství jsou oba manželé oprávněni společně a nerozdílně. Podle § 703 odst. 3 ustanovení odstavců 1 a 2 neplatí, jestliže manželé spolu trvale nežijí.

15. V posuzovaném případě stíhá důkazní břemeno ohledně tvrzení, že žalobkyně s [redacted] spolu trvale žili v dubnu 2006 či v letech následujících, žalované. Okresní soud dospěl k závěru, že žalovaní důkazní břemeno ke svému tvrzení unesli a odvolací soud se po doplnění důkazního řízení tak, jak bylo výše provedeno, s tímto závěrem plně ztotožňuje.
16. Námitku žalobkyně vztahující se k nerespektování názoru Nejvyššího soudu vyjádřeného v rozhodnutí 20 Cdo 1540/2010 považuje odvolací soud za nepřípadnou, vzhledem k tomu, že uvedené rozhodnutí se nezabývá zúžením společného jmění manželů ve vztahu k nabytí členského podílu k bytovému družstvu, touto otázkou se naopak zabývá usnesení dovolacího soudu vydané v posuzované věci, které jasně uvádí, že závěr dovolacího soudu o tom, že ke zúžení společného jmění manželů nemůže dojít ve vztahu k nabytí členského podílu bytovému družstvu, s nímž je spojeno právo na uzavření smlouvy o nájmu družstevního bytu a ke vzniku společného členství v bytovém družstvu za trvání manželství, pokud spolu žijí manželé trvale, dojde i v případě, kdy dříve došlo k zúžení společného jmění manželů jen na věci tvořící obvyklé vybavení společné domácnosti, je v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu. Z tohoto závěru pak správně okresní soud v napadeném rozhodnutí vycházel.
17. Nedůvodnou shledal odvolací soud i námitku žalobkyně týkající se nepoužitelnosti řady důkazů navržených žalovanými (faktury za opravu vozidla, potvrzení zaměstnavatelů [redacted] o uplatnění slev na děti), neboť odvolací soud z vyjádření žalovaného, které bylo ověřeno z veřejně přístupné stránky www.kdpcr.cz zjistil, že žalovaný [redacted] získal osvědčení pro daňové poradenství až k 19. 11. 2018, v předcházejícím období tedy nebyl daňovým poradcem ve smyslu § 3 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců ČR, a nevztahovala se proto na něho povinnost vyplývající z § 6 odst. 9 téhož zákona, který upravuje povinnost daňového poradce zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem daňového poradenství. Činnost účetního nepodléhá povinnosti mlčenlivosti (srov. usnesení Nejvyššího soudu 25 Cdo 3954/2018) a nelze proto dospět k závěru, že žalovaným navržené důkazy byly opatřeny v rozporu s obecně závazným předpisem a neměly být okresním soudem provedeny.
18. Společný nájem bytu manželů definuje ustanovení § 703 občanského zákoníku, jde o zvláštní druh společného nájmu, který vzniká výlučně mezi manželů, v případě družstevních bytů je provázán s členstvím v bytovém družstvu, avšak i v tomto případě může existovat výlučně jen mezi manželů. Jak pro vznik společného nájmu bytu manželů, tak pro společný nájem družstevního bytu je podstatná okolnost, zda spolu manželé žijí či nikoliv. Pokud spolu manželé trvale nežijí, což předpokládá nejen, že spolu nesdílejí společnou domácnost, ale i že manželství neplní svoji společenskou funkci a že došlo ke zrušení manželského společenství a k trvalému rozvratu, byť zatím nikoliv rozvodu, společný nájem bytu manželů ani společný nájem družstevního bytu nevznikne. V případě, že manželé spolu trvale nežijí a po určité době od vzniku nájmu společné soužití obnoví, vznikne znovu jejich společný nájem k bytu a společné členství v bytovém družstvu (srovnej občanský zákoník, komentář osmé vydání, strana 912, autoři Jehlička, Švestka, Škárová a kolektiv, vydavatelství C.H. Beck 1994).
19. V rozsudku 26 Cdo 1629/2008 dospěl Nejvyšší soud k závěru, že manželé spolu trvale nežijí tehdy, jestliže po právní stránce sice jejich manželství ještě trvá, nese však znaky manželství rozvráceného ve smyslu § 23 a § 24 tehdy platného zákona o rodině a manželé spolu již nevedou společnou domácnost ve smyslu ustanovení § 115 občanského zákoníku, není přitom rozhodující, zda oba manželé ještě obývají společný byt či nikoliv. V rozsudku sp. zn. 21 Cdo 292/2013 Nejvyšší soud uzavřel, že soužití ve společné domácnosti je možné i tehdy, bydlí-li její členové ve více bytech, jestliže spolu trvale žijí a jestliže společně uhrazují náklady na své potřeby,

příčemž je třeba reflektovat společenské změny, rozvoj vlastnictví nemovitého majetku a fakticitu vztahu dnešních společností, kdy se častěji objevují případy, že některý z členů společné domácnosti žije po přechodnou dobu z různých důvodů na více místech, aniž by měl v úmyslu opustit společnou domácnost.

20. Ustanovení § 24 tehdy platného zákona o rodině, stejně jako obdobně znějící ustanovení § 755 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., kterým byl zákon o rodině zrušen, vyžaduje, aby nastal vážný rozvrat ve vztazích mezi manžely, který je dán jeho intenzitou a trváním, přičemž intenzita rozvratu je závislá na tom, do jaké míry se neshody manželů týkají podstatných stránek manželského soužití, tj. jakým způsobem a v jakém rozsahu manželé porušují pravidla vzájemného chování, která obsahují hlavně ust. § 18 až 21 zákona o rodině; patří k nim povinnost životního společenství, povinnost věrnosti a povinnost vzájemné pomoci, povinnost společné péče o uspokojování potřeb rodiny založené manželstvím podle schopností a možností obou manželů, společné rozhodování manželů o záležitostech rodiny a vzájemné zastupování manželů. V běžných záležitostech, zdůrazněn je význam citového vztahu mezi manžely a povinnost vzájemné pomoci. Rozvrat vztahů mezi manžely ve smyslu výše uvedeného ustanovení § 24 věta první zákona o rodině nastává převážně tehdy, jestliže se manželé neřídí ve vzájemném chování výše uvedenými pravidly.
21. Odvolací soud se po doplnění důkazního řízení se závěrem okresního soudu o existenci společného soužití manželů [redacted] ke dni 12. 4. 2006 i v letech následujících, nejméně do roku 2012, ztotožňuje. Až na čestná prohlášení příbuzných žalobkyně, jejichž obsah je vyvrácen řadou opačně vyznívajících důkazů totiž nevyplývá, že by manželství manželů [redacted] neslo znaky rozvráceného manželství, neboť přestože manželé [redacted] sice v době, kdy proti bývalému manželovi žalobkyně [redacted] bylo vedeno trestní stíhání jako proti uprchlému a orgánům činným v trestním řízení nebyl znám jeho pobyt a po tuto dobu minimálně v některých obdobích neobývali společný byt v České Lípě, žalobkyně však za žalovaným jezdila do Španělska, kde pracoval, aby, jak sám opakovaně uvedl v průběhu trestního řízení vedeného před Krajským soudem v Ostravě - pobočka Olomouc, uživil rodinu, měl tam pronajatý apartmán, kam za ním manželka s dětmi pravidelně jezdila a naposledy jej navštívila těsně před jeho zadržením na letišti ve Španělsku. Manželé [redacted] se v roce 2006 rovněž intimně stýkali, o čemž svědčí narození jejich společné [redacted]. Byla to žalobkyně, kterou žádal [redacted] uvědomit o vzetí do vazby, a ten také dne 9. 3. 2009 vypovídal před soudem o tom, že jej v současné době živí manželka. Žalobkyně jej také, jak je zřejmé z emailu odeslaného z adresy [redacted] v případě náhlých zdravotních problémů omlouvala u soudu, přičemž v omluvě velmi podrobně popisuje, jakými zdravotními potížemi její v té době manžel trpí, včetně aktuálních informací o kontrole u lékaře a následné hospitalizaci, byly jí tedy známy skutečnosti, které následně byly potvrzeny lékařskou zprávou Medica Sever s.r.o., které by pro případ, že by s žalovaným nežila, stěží mohla detailně znát, včetně přesných časových údajů o datech kontroly u lékaře, hospitalizací apod. Rovněž důkazy provedené okresním soudem pěti fakturami za opravu vozidla evidovaného na žalobkyni, uhrazené ve všech případech manželem žalobkyně, uplatnění daňových slev u zaměstnavatele na společné dítě, o trvalém soužití manželů [redacted] podle názoru odvolacího soudu jednoznačně svědčí. Odvolací soud nesdílí námitku žalobkyně, že skutečnosti uváděné [redacted] v rámci trestního řízení o důvodu pobytu ve Španělsku za účelem uživení rodiny jsou skutečnostmi účelovými pro popření vazebních důvodů, neboť jsou zcela ve shodě i s vyjádřením žalobkyně jako účastnice řízení o péči o [redacted] kde jasně dne 3. 7. 2014 uvedla, že ve společné domácnosti s otcem nezletilé nežijí asi 2 roky a otec nezletilé od prosince 2013 na výživu dcery nepřispívá. Uvedené důkazy tedy, jak jednotlivě tak ve svém souhrnu, po přihlédnutí i k důkazům výpověďmi svědků naopak prokazují, že manželství manželů [redacted] až do roku 2013 nebylo rozvráceno a manželé spolu trvale žili a došlo tak ke vzniku společného členství manželů v bytovém družstvu, který může být předmětem exekuce pro výlučný závazek bývalého manžela žalobkyně.

22. Rozsudek okresního soudu byl proto jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrzen, a to včetně výroku o nákladech řízení.
23. V odvolacím řízení měli plný úspěch žalovaní, náhrady nákladů tohoto řízení se však vzdali, proto bylo o nákladech řízení rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku II. (§ 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není přípustné odvolání.

Lze proti němu podat dovolání prostřednictvím advokáta do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně, u Okresního soudu v České Lípě, ale pouze tehdy, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Liberec 26. září 2019

JUDr. Jarmila Potužáková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Böhmová.

Michaela Böhmová
Digitálně podepsal
Michaela Böhmová
Datum: 2019.10.21
14:31:50 +02'00'